

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 44 (3294)

СУБОТА 6 березня 2004 року

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Сесія почалася з весни

Ранкове засідання 5 березня

Відкриваючи засідання, Голова Верховної Ради Володимир Литвин привітав прекрасну половину нашої держави з Міжнародним жіночим днем — святом весни і кохання.

Після оголошення запитів народних депутатів до Прем'єр-міністра України, керівників міністерств та інших державних установ пролунали заяви парламентаріїв. У виступах багатьох народних депутатів, зокрема, були стурбованість і занепокоєння ситуацією зі свободою слова, спричиненою фактами тиску на деякі засоби масової інформації.

(Закінчення на 2-й стор.).

ВІДЗНАКА

Нагороджуватимуть юних мовознавців

Дев'ятого березня, коли відзначатимуть 190-річчя від дня народження Тараса Шевченка, у Київському міському будинку вчителя урочисто вшановуватимуть призерів IV Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика. Його проводять Міністерство освіти і науки, Ліга українських меценатів і Освітня фундація Петра Яцика (Торонто, Канада). Дипломи та нагороди отримають понад 70 школярів та студентів з усіх областей країни, **повідомляє наш кореспондент Іван ЛАЗНЮК.**

Я ВАМ ПИШУ...

Рішення є, а грошей катма

Ще в серпні 2003 року Летичівський районний суд Хмельницької області виніс рішення про стягнення з Летичівської селищної ради компенсації за ненадані нам паливо, електроенергію та квартплату в 1999 році. Але досі рішення суду не виконано.

Отже, в нашій державі не тільки зневажають звичайного українця-трудівника, а й нехтують закони. Невже країні не потрібні ті, хто навчає і виховує її майбутнє?

А. СТЕПАНЮК, Г. КУНИНЕЦЬ, Н. КЛІПАНОВСЬКА, Н. НЕГРЕЙ, учителі Летичівського НВК 1.

Хмельницька область.

ПРИБОРКАНА СТИХІЯ

Чужого горя не буває

Сьогодні завершуються роботи з ліквідації наслідків лиха, якого завдав смерч у селах Велика Костромка, Перше Травня і Нова Січ Апостолівського району. Він зірвав дахи майже зі ста приватних будинків, пошкодив лінії електропередач і газопроводи. Уже зранку другого березня в селах приступили до роботи два десятки аварійних бригад, а також воїни підрозділів МНС. Жіноче свято 8 Березня усі постраждалі неодмінно зустрінуть у своїх будинках зі світлом і теплом, **повідомляє наш кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.**

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Мікеланджело Мерізі да Караваджо (1573—1610 рр.)

Взяття Христа під стражу (початок XVII ст.).

(«Оригінал із епохи Відродження» читайте на 3-й стор.).

Одеський музей західного та східного мистецтва.

Світ одвіку тримається жіночою любов'ю

Шановні співвітчизниці, дорогі наші матері, дружини, доньки, сестри!

Сердечно вітаю вас зі святом, яке символізує собою весну, любов і красу — Днем 8 Березня!

Світ одвіку тримається жіночою любов'ю. Жінка в усіх своїх іпостасях — матері, дружини, доньки, сестри, коханої — дорога нам як вінець творіння, джерело життя, берегиня родинного вогнища, продовжувач роду людського. За все, що дарують нам жінки, вони по праву заслуговують найвищої шани і вдячності.

З давніх-давен відмітною рисою українського національного характеру є шанобливе ставлення до жінки, визнання якщо не її першості, то рівноцінності і рівноправності з чоловіком. Нам буває важко навіть уявити жінку в другорядній ролі як у родині, так і у громадських справах. Ніжні й терплячі, ви однаково сумлінні і вдома, де берете на себе більшу частку турбот і про дітей, і про нас — чоловіків, і на роботі, яку облагороджуєте своїми жіночністю, лагідністю, совісністю, сумлінням.

Ваша зростаюча активність, прагнення шукати відповіді на найгостріші питання економічного і соціального розвитку країни, дедалі більше впливати на зміцнення політичної стабільності, згоди і злагоди в суспільстві — добра прикмета нашого часу. Верховна Рада України вважає найважливішими державними пріоритетами підвищення суспільного статусу жінки, розширення її представництва у всіх гілках влади, залучення до процесів прийняття та реалізації державних рішень, особливо тих, що стосуються праці і життя жіноцтва, охорони материнства й дитинства.

Тож прийміть слова щирої вдячності за вашу невтомну працю, за ваші турботи і старання, за вашу любов. Нехай доля повсякчас буде до вас доброю, нехай усюди вас супроводжують радість й удача, підтримка, розуміння і любов близьких людей. Міцного здоров'я вам і вашим родинам, дітям та онукам. Щастя, добра і благополуччя в кожному домі.

Зі святом вас, любі, чарівні жінки!

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ЧЕРНІВЦІ

Чи святкуєте ви...

Андрій П'ятов, 18 років:

— У суботу ми з батьком купимо подарунки для мами та сестри. А в понеділок зберемося за святковим столом.

Валерій Унгуряну, 40 років:

— Маю привітати не одну людину. Вітатиму, поки стане сили.

Павло Решетник, 29 років:

— На жінок треба звертати увагу завжди. Тому цей день я якось особливо не вирізняю. Хоча моя дружина ні без квітів, ні без подарунка не залишиться.

Валентина Мироник, вік бальзаківський:

— Нам обіцяли зарплату. А зарплата — це вже свято.

Михайло Бабчук, 42 роки:

— Це свято комуністичне. А Україна має відзначати День матері.

Ігор Зарембський, 44 роки:

— Святкую День матері. А тепер постую, як і вся моя сім'я.

Михайло Поперечний, учасник другої світової війни:

— Удома не святкую і знайомих жінок не вітаю. А на роботі... чому б не випити чарку, як є нагода і хороша закуска?

Сергій СУЛИМА.

Вітання — морячкам

Кожна жінка, яка служить на українському флоті (а їх майже півтори сотні), одержала персональне поздоровлення зі святом 8 Березня від командування Військово-морських сил Збройних сил України. У прес-службі ВМСУ повідомили, що слабка половина людства сьогодні становить близько 20 відсотків від всього особового складу. Жінок у погонах серед офіцерів Військово-морських сил України тільки два відсотки, мічманів і прапорщиків — десять відсотків. Дивно, але майже кожен третій сержант, старшина, матрос чи солдат ВМСУ — це теж представниця слабкої статі.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Мабуть, мають рацію ті жінки й дівчата, котрі, з різних причин, не визнають Восьме березня святом. Бо, по суті, цей день можна лиш умовно вважати днем жіночим. Насправді це день чоловічий — той єдиний день року, коли саме чоловіки змушені згадувати про те, що вони — кавалери. Ох, як то клопітно! Адже чимало кавалерів вельми приблизно уявляє собі, де фікус, де мімоза, де в букета верх, де — низ! А потім ще ж треба того букета вручити! Бажано зробити це весело і невимушено, а руки чогось при цьому тремтять, ніби ти кури крав. А Вона чогось робить вигляд, що тебе нема. Ні, жінкам легше! Бо вони якось уміють залишатися Прекрасними Дамами й в інші дні року...

Про це читайте в сьогоднішньому номері.

8 березня

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

СЬОГОДНІ ЧИТАЙТЕ:

Коротко про важливе

Учора

■ Перший віце-прем'єр, Міністр фінансів Микола Азаров на розширеному засіданні колегії Мінфіну активно «усував причини та умови, які сприяють злочинним проявам і корупції».

Сьогодні

■ Триває всеукраїнський жіночий шахматний турнір на «Кубок регіонів», присвячений 8 Березня. Журналістки зможуть зіграти партію з чемпіоном світу ФІДЕ Р. Пономарьовим

Завтра

■ Маршрут «Великого жіночого ралі» пройде мальовничими місцями столиці. За кермом, звичайно, — тільки жінки

Незабаром

■ 9 березня о 13-й годині на Софійському майдані розпочнеться акція журналістської солідарності «Волю слову!»

Держмитслужба з початку цього року перерахувала в бюджет майже 2,3 мільярда гривень

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Підтримали селян, але не захистили журналістів

Вечірнє засідання 4 березня

Здається, селяни можуть полегшено зітхнути. Їхнім доходам від продажу картоплі чи капусти, курки чи молока вже ніщо не загрожує. Депутати прийняли Закон «Про внесення змін до статті 4 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб», за яким до загального місячного або річного оподатковуваного доходу не зараховуватимуть доходи від продажу сільськогосподарської продукції, вирощеної або виробленої в особистих підсобних господарствах, зокрема, на присадибних, садових та дачних ділянках.

Сама ж наша земля теж знайшла захист у депутатів. З-поміж кількох законопроектів про внесення змін до Земельного кодексу України, які обговорювали досить емоційно, в першому читанні пройшов проект, який внесли народні депутати Сергій Матвієнков та Катерина Ващук. Він пропонує продовжити до 1 січня 2010 року для фізичних та юридичних осіб, які мають у постійному користуванні земельні ділянки, право власності або право оренди на них, а також продовжити заборону на внесення права на земельну частку (пай) до статутних фондів господарських товариств. Право власності на землі сільськогосподарського призначення до 1 січня 2015 року обмежити загальною площею до 100 гектарів. Закон також передбачає мораторій на продаж або відчуження земельних ділянок та земельних часток (паїв) (крім міни, передачі їх у спадщину) до 1 січня 2010 року (зараз — до 1 січня 2005 року).

Є обнадійливі звістки і для шахтарів. Депутати прийняли зміни до деяких законів України з питань оподаткування, що звільняють на п'ять років від оподаткування податком на додану вартість операції із ввезення (пересилання) на митну територію України матеріалів, комплектуючих виробів та обладнання, крім підакцизних, що використовуються для безпеки робіт, попередження вибухів метану, а також зменшення його викидів у довкілля.

У першому читанні, незважаючи на гострі виступи опонентів, підтримано законопроект про внесення змін до розділу XI Митного тарифу України, внесений Кабінетом Міністрів України (стосовно мита на продукцію текстильної та швейної галузей), що пропонує зменшити пільгові ставки ввізного мита на бавовну, нитки синтетичні, хімічні штапельні волокна, килими, вату тощо. За основу також ухвалено зміни до законів «Про металобрухт», що врегулюють дії цього закону на території Автономної Республіки Крим; «Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні». Відхилено проекти законів про внесення змін до Митного тарифу України (стосовно мита на мобільні телефони), а також до закону «Про банки і банківську діяльність» — щодо відкриття в нашій державі філій іноземних банків.

Однак журналістам не пощастило. Депутати не підтримали проект постанови Верховної Ради України «Про забезпечення безперешкодної діяльності засобів масової інформації у передвиборний період 2004 року», що передбачав зупинення перевірок ЗМІ з боку всіх інстанцій. Отож журналісти повинні бути готові до появи непрохани гостей.

Дарина НАЗАРЧУК, Юліана ШЕВЧУК.

Сесія почалася з весни

Ранкове засідання 5 березня
(Початок на 1-й стор.).

Після цього дві фракції — «Наша Україна» та БЮТ — зажадали або півгодинної перерви, або надати можливість виголосити заяву голові Комітету ВР з питань свободи слова та інформації. Сесія заслухала виступ народного депутата Миколи Томенка, який наполягав повторно проголосувати постанову Верховної Ради про накладання мораторію на всі види перевірок про діяльність ЗМІ до президентських виборів. А також заслухати віце-прем'єра Дмитра Табачника. Ці питання домовилися розглянути на черговому засіданні погоджувальної ради.

Після тривалих дискусій народні обранці проголосували за внесення до порядку денного та розгляд проекту змін до Закону України «Про вибори народних депутатів України» і законопроектів «Про вибори народних депутатів України». Водночас було прийнято рішення проголосувати законопроекти сьогодні. А тому сесія продовжила роботу пленарного засідання.

Анатолій КАРАСЬ.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У фахівцях, яких готує фарфоро-фаянсове відділення Канівського вищого професійно-технічного училища № 23, зацікавлені численні заводи, що виробляють таку продукцію. Працевлаштування випускників — стовідсоткове.

На знімку: майстер-викладач Руслан Мельник **(у центрі)** проводить з третьокурсниками заняття з обробки фарфору.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про відзначення 190-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка

9 березня 2004 року минає 190 років від дня народження генія українського народу — Тараса Григоровича Шевченка.

З метою вшанування пам'яті великого сина України, видатного мислителя, художника, поета-гуманіста Верховна Рада України **постановляє**:

1. Урочисто відзначити 190-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

забезпечити виконання Плану заходів щодо відзначення 190-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка відповідно до Указу Президента України від 7 квітня 2003 року № 307/2003;

вирішити разом із Київською міською державною адміністрацією питання про виділення місця для будівництва спецсховища рукописної спадщини Т. Г. Шевченка та інших класиків української літератури з відділом реставрації рукописів на території Національного музею Т. Г. Шевченка;

підтримати ініціативу громадськості щодо будівництва храму в підніжжі Чернечої гори в м. Каневі;

розглянути пропозицію про створення культурно-інформаційних центрів під назвою «Дім Шевченка» в місцях компактного розселення українців в інших державах;

передбачити будівництво музейного комплексу «Мистецький арсенал» в м. Києві з відповідним культурно-інформаційним центром «Шевченківський дім».

3. З метою широкого доступу населення до поетичної спадщини Т. Г. Шевченка Державному комітету телебачення і радіомовлення України впродовж 2004 року забезпечити видання Повного зібрання його творів і збірки поетичних творів «Кобзар» та обов'язкового їх надходження до бібліотек системи Міністерства освіти і науки України, Міністерства культури і мистецтв України.

4. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити широке висвітлення заходів, присвячених відзначенню 190-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
4 березня 2004 року.
№ 1575-IV.

САМОВРЯДУВАННЯ

Ультиматум правоохоронцям

Незвичайне рішення прийняла депутатська комісія Бердянської міськради з підприємницької діяльності: якщо міськвідділ міліції не наведе лад у місцях стихійної торгівлі, депутати скасують своє рішення про виділення йому з місцевого бюджету 170 тисяч гривень.

«Коробейники», які, звісно, нічого до казни не платять, торгують у Бердянську скрізь, навіть у центрі міста, якраз перед побудованим нещодавно торговельним комплексом. У критих павільйонах вільних місць досить, однак чимало бердянців, незважаючи на неодноразові рейди правоохоронців, продовжують торгувати з клейонок на асфальті. От депутати й вирішили поставити ультиматум міськвідділу міліції...

Олександр АБЛІЦОВ.
Запорізька область.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У Києві в Міжнародному центрі культури та мистецтв у рамках акції «Сільська жінка: турбота про неї» відбулися урочисті збори, присвячені святу 8 Березня. Організаторами виступили Міністерство аграрної політики та народні депутати фракції Аграрної партії.

Уклін берегиням роду і сімейного вогнища

З нагоди Міжнародного жіночого дня прекрасну половину людства привітав **київський міський голова Олександр Омельченко**. Він наголосив, що киянки нині поряд з чоловіками творять славну біографію столиці. Саме тому міська влада надає першочергової уваги питанням гендерної політики, створенню кращих умов праці і відпочинку жінок, соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям, захисту материнства і дитинства. Можливо, саме тому протягом останніх трьох років у столичних пологових будинках більшає новонароджених. Олександр Омельченко стверджує, що завдяки жіноцтву цьогоріч уперше за всю історію Київради половину бюджетних надходжень планово спрямувати на соціальну сферу.

Наші берегині здатні гармонійно поєднувати домашні клопоти й роботу, виховання дітей і активну громадську діяльність. Тож столичний голова побажав жінкам щасливої долі, міцного здоров'я, безмежної радості від кожного дня, прожитого в коханні, злагоді й достатку.

АКТУАЛЬНО

Проїзд коштуватиме...

Як ми вже повідомляли, позавчора в столиці відбулася ділова розмова працівників Київради, КМДА, керівників транспортних підприємств міста з журналістами на тему «Скільки коштуватиме проїзд у метрополітені та наземному транспорті?»

Вдатися до непопулярного рішення — підвищення тарифів на проїзд, як заявляли в один голос представники влади і керівники підприємств, яких, до речі, одностайно підтримують профспілкові лідери, змушує життя: зароблених коштів ледь вистачає на заробітну плату, а на все інше їх бракує. Заступник голови КМДА, начальник головного фінансового управління КМДА Віктор Падалка, начальник ГУ з питань цінової політики КМДА Василь Яструбинський, начальник КП «Київський метрополітен» Микола Шавловський, генеральний директор КП «Київпастранс» Микола Ламбуцький та інші наводили чимало цифр і фактів на підтвердження зазначеного.

— Якщо і далі такими темпами оновлюватимемо вагонний парк, — зауважив Микола Шавловський, — то в 2010 році 256 вагонів (а це майже половина нинішньої кількості) будуть непридатні для експлуатації...

З деякими зауваженнями Антимонопольного комітету можновладці погоджуються, але відступати немає куди: тарифи необхідно підвищувати.

Чиновники оголосили, що невдовзі проїзд у Київському метрополітені та в наземному транспорті коштуватиме 80 копійок.

P. S. А тим часом у Кіровограді, **як повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР**, вартість проїзду в маршрутних таксі поки що не підвищуватимуть. Не зросли тарифи на проїзд і в Харківському метрополітені, **стверджує наш власкор Микола КОСИЙ.**

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

Молоко замішане... на крові

Чому запалала цистерна

40-річна Тетяна Райденко з Бурині нинішнє свято весни зустрічатиме прикутою до ліжка в опіковому центрі Сумської обласної лікарні, куди її спровадили доморощені гангстери...

Вона працює менеджером із заготівлі молока у ВАТ «Буринський завод сухого молока». Щоранку сідає в кабіну молоковоза і разом з водієм відправляється у мандри по селах Буринського та сусіднього — Липоводолинського районів, де облаштовані заводські приймальні пункти.

Проблеми у заготівельного екіпажу виникли в середині лютого, майже одразу після того, як мешканці кількох липоводолинських сіл попросилися під крило до буринців.

— А за тиждень, — ледве чутним голосом розповідає жінка, обгоріле обличчя якої нагадує страшну маску з фільму жахів, — в одному з тих сіл невідомі в масках порадили нам: «... якщо не хочете неприємностей на свої голови — мерщій забирайтеся геть звідси!»

Гангстери не жартували. Уже за три дні, під час чергового рейсу буринців, вони винесли «нездогадливому» екіпажеві «попередження»: серед білого дня цеглою потрощили вікна у кабіні молоковоза.

А невдовзі жителі села Кимличка з острахом і жахом дивилися на палаючу в центрі населеного пункту молочну цистерну: пляшка із запалювальною сумішшю, кинута з-за огорожі чиєюсь снайперською рукою, розбивши вікно з боку водія, впала під ноги Тетяні й до жаху мить перетворила обох — водія і жінку — на живі смолоскипи.

У водія вогонь опалив обличчя та кисть правої руки, а у Т. Райденко пошкоджено близько 20 відсотків шкіри, плюс опік 1—2 ступенів дихальних шляхів.

Липоводолинські правоохоронці вже встановили імена виконавців цього страшного злочину, а районна прокуратура порушила проти них кримінальну справу, однак злочинці в бігах.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

ІСД не отримала Гуту,

бо служба безпеки Польщі обвинуватила її у «незрозумілому походженні капіталу»?

Вирішальну роль у визначенні переможця конкурсу з приватизації металургійного комбінату Гута Ченстохова відіграла думка польської служби безпеки. Про це **повідомляє польська газета «Річ Посполита»** з посиланням на джерело, яке побажало залишитися неназваним.

Як зазначає газета, служба безпеки проінформувала канцелярію польського прем'єр-міністра Лешека Міллера, міністерства економіки і держмайна Польщі про те, що українську корпорацію «Індустріальний союз Донбасу» (ІСД) підозрюють у «незрозумілому походженні капіталу, незрозумілій структурі холдингу, у відмиванні грошей». Водночас газета повідомляє, що в самій службі безпеки не підтвердили і не захотіли якось прокоментувати дану інформацію.

До того ж, за даними газети «Річ Посполита», представник ІСД у Польщі Костянтин Литвинов заявив: «ІСД — це солідна фірма, яка не приховує ані своєї структури, ані джерел походження капіталу».

«Лісову пісню» і на переклад?..

Внесений на розгляд парламенту проект закону про необхідність дублювання українською фільмів, трансльованих телебаченням, послідовно утверджує на практиці норми Конституції та законодавства про статус державної мови. Про це заявив Богдан Губський, лідер депутатської групи «Народовладдя» — ініціатор законопроекту.

За словами народного депутата, мовна політика на вітчизняних телеканалах не може не викликати серйозного суспільного занепокоєння: українська поступово витісняється з видовищних, розважальних програм та фільмів. Нині склалася парадоксальна ситуація, коли навіть вітчизняне кіно транслюють у російському перекладі. «Такі кіношедеври, як «За двома зайцями», «Вавилон-XX», «Лісова пісня» та інші, в яких актори на екрані розмовляють рідною, нам чомусь подають іншою мовою. Українська мова — безперечний атрибут державності, який необхідно шанувати і пропагувати повсюдно», — наголосив Богдан Губський. На його переконання, «Максим Рильський, Григорій Кочур, Микола Лукаш, Михайло Драй-Хмара, Діодор Бобир створили класичні, високохудожні і самодостатні українські переклади, зокрема з російської. Це визнана світом школа перекладацької майстерності, яку примножують сучасні вітчизняні майстри слова. Тому скептикам нема чого страхатися: в гарному українському перекладі іншомовні фільми не програють. Найімовірніше — навпаки».

Прес-служба «Народовладдя».

«Марсель» гратиме з «Ліверпулем»

Футбол. Ньон (Швейцарія). Тут проведено жеребкування 1/8 Кубка УЄФА. Матчі відбудуться 11 і 25 березня. «Селтік» (Шотландія) — «Барселона» (Іспанія), «Генчлербірліґі» (Туреччина) — «Валенсія» (Іспанія), «Бордо» (Франція) — «Брюгге» (Бельгія), «Ньюкасл» (Англія) — «Мальорка» (Іспанія), «Осер» (Франція) — «ПСВ» (Нідерланди), «Інтер» (Італія) — «Бенфіка» (Португалія), «Ліверпуль» (Англія) — «Марсель» (Франція), «Вільяреал» (Іспанія) — «Рома» (Італія).

Міс «Весняна троянда» має чорний пояс

ФОТОРЕПОРТАЖ

Напередодні Міжнародного жіночого дня в Донецькому інституті внутрішніх справ відбувся конкурс «Весняна троянда-2004». Протягом кількох годин на сцену заповненого вщерть викладачами, курсантами і студентам залу виходили представниці прекрасної половини міліцейського вузу, які мали пройти низку випробувань. Їм належало розповісти про себе в будь-якій оригінальній формі — піснею, танцем, віршем, знайти вихід із неординарної ситуації, запропонованої суперницею, приготувати «Салат для коханого», блиснути талантом, представивши трихвилинний творчий номер, виконати танець, продемонструвати вечірнє убрання і навіть ... намалювати шарж на свого начальника. Глядачі активно підтримували своїх улюблениць, скандуючи слова підтримки.

— Ми оцінювали учасниць за багатьма критеріями, — каже голова журі проректор ДІВС Валерій Самохін. — Дівчата мали виявити смак, творчий підхід, уміти красиво рухатися і говорити, виконати конкурсне завдання точно й у належний термін... Усі конкурсантки заслужили високі оцінки і, звісно, без подарунків не залишилися. Найкращою виявилася другокурсниця слідчо-криміналістичного факультету Аліна Федорова. До речі, переможниця, яка за кілька років стане криміналістом, уже нині має чорний пояс з тхеквандо. Отож захистити себе в непередбаченій ситуації «Весняна троянда» з Донецька завжди зуміє.

Дмитро ЛЮБЧЕНКО (фото автора).

На знімках: міс «Весняна троянда» Аліна Федорова; під час кулінарного конкурсу.

Чи буде повінь?

ПРОГНОЗИ

Якщо буде, то яка? Чи не принесе лиха?

На засіданні Національного прес-клубу реформ голова Державної гідрометеорологічної служби України В'ячеслав Ліпінський повідомив присутнім журналістам таке.

Очікується, що нинішньої весни загальний рівень водності у нас буде близьким до середнього і не вище, ніж минулого року. На зменшення раптового обсягу води вплинуло те, що вже пройшло дві хвилі танення снігу і його залишилося мало.

— Та все ж підстав для цілковитого заспокоєння нема, — наголосив В'ячеслав Миколайович, — бо місцями можливий підйом води на метр, а то й більше. Ще не досліджено повністю обсяг води, який надійде з верхів'їв Дніпра і Десни.

І щодо погоди 8-го березня.

В. Ліпінський повідомив: прохолодна погода зберігатиметься в Україні до 9 березня. А 8-ме очікується сонячним, вночі — невеликий мороз. Щоб декотрі чоловіки охолоджувалися...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

Оригінал з епохи Відродження

НЕВЖЕ?

В Одеському музеї західного і східного мистецтва зберігається не копія картини Мікеланджело Караваджо «Взяття Христа під варту» роботи невідомого художника, а сам оригінал. Це дедалі впевненіше стверджують фахівці. Видатний італійський живописець епохи Відродження, один із засновників реалістичної течії в малярстві Караваджо (Мікеланджело Мерізі, 1573—1610 рр.) мав звичку створювати авторські варіанти на одну й ту саму тему. Однак цю обставину тривалий час ігнорували.

До слова, в Дубліні зберігається ще одна картина «Взяття Христа під варту», яка різниться від одеської тим, що на задньому плані там прописані дерева.

Віднедавна до каталогу Міжнародної конференції картин як оригінал роботи Мікеланджело Караваджо занесли одеське полотно. Проте дослідження тривають, фахівці хочуть мати нові незаперечні докази.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Миротворці: білий халат поверх камуфляжу

Вони залишили домівки і опинилися на війні

Сьогодні у складі 6-ї окремої механізованої бригади Збройних сил України, яка виконує завдання з підтримання миру та стабільності у Республіці Ірак, разом з хлопцями нелегку службу несуть і дівчата. Усі вони — медичні працівники і служать у медичній роті українського миротворчого з'єднання. Напередодні жіночого свята 8 Березня вони розповіли, чому залишили рідні домівки і опинилися на війні.

Старший сержант Олена Герлян, операційна медсестра операційно-перев'язувального відділення (30 років). До відрядження в Ірак працювала у Київському Головному військовому клінічному госпіталі (ГВКГ) МО України.

— До Іраку поїхала з великим бажанням. Хотілося випробувати себе та дізнатися, чи витримаю такі умови. Батьки спочатку не погодилися з моїм рішенням їхати у гарячу точку, але знаючи, що зі мною краще не сперечатися, дали дозвіл. Удома, окрім батька та мами, залишилася дочка. Їй шість років. Уже сьогодні з телефонних розмов відчувається, що донечка скучає і з нетерпінням чекає на моє повернення додому.

Молодший сержант Ольга Германчук, медична сестра анестезії, реанімації відділення інтенсивної терапії (23 роки). До відрядження в Ірак працювала у ГВКГ МО України.

— Коли розповідають про службу у бойових умовах — це одне, а побачити та відчути усі труднощі на собі — це зовсім інше. Я дуже вперта за вдачею. Більшість подруг відмовляли від поїздки на Близький Схід. Але я своїх рішень не змінюю. Знаю, що це буде дуже важке і відповідальне випробування. І я до нього готова.

Старший сержант Олена Кузнічук, старша операційна медсестра (32 роки). До відрядження в Ірак працювала у Чернівецькому військовому госпіталі.

— Коли дізналася про можливість поїхати до Іраку, не вагалася у своєму рішенні ані миті — одразу написала рапорт за командою. Чудово розумію, що для моєї роботи це дуже корисний досвід. Моя бабуся під час Великої Вітчизняної війни працювала лікарем у госпіталі. Мабуть, це гени. Мені також хочеться допомагати нашим хлопцям, і заради цього я витримаю усі іракські труднощі.

Фото Андрія ЛИСЕНКА.

Смерть на дорозі

У середу загинув директор і власник полтавського ТОВ «Телерадіокомпанія «ЮТА-ТВ» Георгій Чечик. Смерть застала відомого у регіоні журналіста в дорозі — поблизу села Велика Круча Пирятинського району. За інформацією, наданою ЦГЗ УМВС України в Полтавській області, Г. Чечик на власному автомобілі «Опель-Омега» близько шостої ранку виїхав на зустрічну смугу й зіткнувся з автомобілем «Газель». У результаті аварії окрім журналіста загинув один з пасажирів мікроавтобуса.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

P. S. Голова парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації Микола Томенко: «Протягом останніх місяців Чечик неодноразово звертався до Генпрокурора із заявами, що його професійній діяльності перешкоджають, що йому погрожують. Його телекомпанію закривали, виселяли. І ось сталася автокатастрофа.»

ДНІ ЄВРЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Свято вулиці

Сьогодні у столиці в рамках святкування Днів єврейської культури, присвячених 145-річчю від дня народження Шолома-Алейхема, відзначатимуть свято вулиці видатного письменника. На естраді біля будинку № 15 виступатимуть єврейські та українські музичні, вокальні й танцювальні колективи. Заслужений артист України Борис Мазур декламуватиме монолог незабутнього Тев'є-молочника. А в неділю в Національному палаці «Україна» о 13.00 відбудеться міжнародний дитячий єврейський фестиваль.

ВІСТІ З ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

Біда навчила

На Західному Донбасі заборонили готувати до виймання 25 мільйонів тонн розвіданих покладів вугілля шахти «Павлоградська» і вилучили їх з державного реєстру запасів як таких, що «не мають промислового значення». Насправді це вугільні пласти, які лежать під мікрорайоном Соснівка міста Павлограда. Якщо їх розробляти, то на поверхні неминуче почне все руйнуватися — будинки, інженерні комунікації тощо. Таке лихо уже спіткало села Благодатне і Вербки. Їх фактично знищили підземні виробки двох інших шахт «Благодатна» та ім. Героїв Космосу.

Профспілка не здається

Профспілка металургів і гірників України повторно заявила, що вона категорично проти приватизації державного нині комбінату «Криворіжсталь». Загалом галузева профспілка не заперечує, коли на підприємства гірничо-металургійного комплексу приходять ефективні і особливо соціально відповідальні власники. Але у випадку з «Криворіжсталлю» позиція інша: підприємство, частка металопродукції якого у вітчизняному виробництві сягає 20 відсотків, має залишатися у державній власності. Щоб не комусь, а державі давати прибутки. Тим часом підготовка Криворізького металургійного комбінату-велета до приватизації набирає обертів.

Заводський індикатор ситуації на селі

Сьогодні Південний машинобудівний завод на місяць випускає щонайбільше 180 колісних тракторів. Хоча його потужності розраховані на 300 машин щодня. Позаторік завод демонстрував зразки нового трактора «Дніпро», який серед подібних машин нічим не поступався зарубіжним аналогам. Однак в серійне виробництво він не пішов. То чи не діагноз це передусім невтішної ситуації, яка склалася у вітчизняному аграрному секторі? Минулого року лише 600 тракторів ПМЗ придбали селяни України. Водночас машин такого класу білоруського виробництва аграрії купили не менш як 2500 одиниць.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

НавколоЕколо

Про квіти, і не тільки...

Ніщо так не радує душу, як перший теплий промінчик сонця, перший пролісок, посмішка коханої жінки весняним днем...

Одна з прикмет приходу весни — поява в переходах і на вулицях людей, що торгують пролісками й іншими первоцвітами. Коли дивишся на це, стає трохи прикро... І розмова навіть не про те, що хтось усе-таки має охороняти «флору і фауну України», а скоріше, про нас самих. Погодьтеся, приємно подарувати своїй коханій справді живу квітку, а не рафіновану троянду, але масштаби весняного квіткового бізнесу вражають!

Ось що розповіли співробітники екологічної інспекції з Чернігівської області. Була затримана громадянка з Івано-Франківської області, що торгує крокісами. У неї виявилося більш як 800 букетів! При цьому в букеті було майже десять квітів. Нескладний підрахунок показує, що в сумках такої торговки уміщається галявина, на якій росте майже вісім тисяч квітів! А скільки їх таких? У потягах, що йдуть із Сімферополя, везуть не сумками — ящиками, коробками...

До первоцвітів в Україні відносяться: пролісок білосніжний, пролісок трилистий, медунка, сон-трава, фіалка, жовтець-пшінка, горицвіт весняний, ряст, крокіс. І всі ці квіти можна побачити в руках торговців... Коли купуєш буряк чи картоплю в милої сільської бабусі з добрими очима, то відчуваєш тепло рук, що виростили це... А в жінок, що торгують первоцвітами, чомусь завжди очі порожні й байдужі до всього...

У Карпатах був звичай — наречений, щоб довести свої почуття коханій, ішов у гори і приносив квітку (одну!) едельвейса. Едельвейс росте на високогір'ї, у важкодоступних місцях — зовсім маленька квіточка, дуже мила і ніжна...

А нині — все інакше. Перебуваючи в Карпатах, хто ж не захоче сфотографувати едельвейс? Не утримався і я. Знайшовся провідник, що знав, де ростуть едельвейси. На підтвердження своїх слів він виніс з будинку квітку. У розмові з'ясувалося, що хлопець не тільки знає, де ростуть едельвейси, а й регулярно збирає квіти для продажу. От вам і зміна звичаїв. Не пішов з ним, перехотілося.

Ще студентом мені пощастило бувати на такому нетрадиційному виді відпочинку. Щороку, коли зацвітають проліски, збиралися співробітники Ніжинського педінституту. Це так і називалося «поїхати на проліски». Збиралися усі разом з дітьми. Організовувала все це доцент кафедри педагогіки Тамара Дмитрівна Пінчук — великий аматор фотографування пролісків... Є місця в Чернігівській області, де від квітів ліс просто біло-синій.. Люди готували кашу, фотографували, спілкувалися один з одним і з природою, але було правило — не рвати оберемки квітів. Звичайно, усім хотілося привезти квіти, але навіть діти, бігаючи в лісі, намагалися не затоптати їх... Усі знали: наступного року знову приїдемо. І так їздили більш як 20 років!

Знаю одного бізнесмена, який під час цвітіння пролісків залишає всі справи в офісі і їде в ліс. Просто погуляти серед весни, тиші і квітів, очиститися душею ...

Звичайно, багатьом сьогодні дуже важко вижити, але іноді запитуєш себе, а що далі продаватимуть ці люди, коли квіти зникнуть? Судячи з того, як болісно реагують торговки квітами на фотоапарат, вони розуміють, що роблять недобре. Напевно, незайвими були б і інші заходи, оскільки занесення в Червону книгу вочевидь недостатньо...

Сергій ГЛАДКЕВИЧ.
Фото автора.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

СУСПІЛЬСТВО

Вона у чоловічому світі

У Верховній Раді нинішнього скликання працює 16 жінок — народних депутатів України

Напередодні Міжнародного жіночого дня ми вирішили поговорити з ними не лише про політику і рівноправність двох половин людства, а й про весну та кохання.

Вона і політика

Лариса ПОЛЯКОВА:

— Жінка у політиці — нічого особливого, нормальне явище. Але я проти того, щоб регламентувати норми представництва жінок в органах влади — скажімо, 30 відсотків, більше чи менше. Скільки жінок виявить бажання, відчує в собі силу стати політиком, стільки їх і має бути в парламенті.

Вона і усмішка

Тетяна БАХТЄЄВА:

— Однозначно, що жінки повинні бути в політиці. Але жінка-політик все одно залишається передусім жінкою. Бо іноді навіть усмішка може вирішити дуже багато питань і повернути ситуацію у правильне русло. До того ж жінка наполегливіша й витриваліша там, де чоловіки швидко опускають руки. Коли я вперше потрапила до парламенту, депутати-чоловіки не пропускали мене поперед себе до сесійної зали, а пролітали мимо. Мовляв, лише вони прийшли сюди працювати, а ти — невідомо чого. Хоча тепер їхня поведінка змінилася.

Вона і світ

Ганна АНТОНЬЄВА:

— Добре, що є хоча б один день на рік, коли чоловіки визнають нас жінками. Крім того, це свято — і ставлення держави до жінки, яка несе на своїх плечах більшість проблем. Хоча в нашій державі патріархат, і в основі всього світу сьогодні патріархат. Чоловіки правлять світом, але чоловіками здебільшого керують жінки.

Вона і кохання

Валентина СЕМЕНЮК:

— Ми познайомилися з чоловіком на шкільному новорічному вечорі — він запросив мене на танець. Я була Снігуронькою — з довгою косою, у простій сукні з перкалю, обшитій ватою та «дощиком». А освідчився у коханні саме на 8 Березня. Був величезний мороз і сніг, він стояв під районним Будинком культури, витяг з-під кожушка червоні гвоздики і подарував їх мені. А ще запам'яталося, як мій чоловік, повернувшись із будзагону з Казахстану, подарував на день народження золоту каблучку. На жаль, коли він захворів, я продала той перстень, щоб вилікувати. І мене досі мучить совість, що я не зізналася йому в цьому. У нашому коханні були довге чекання, довга віра, але, на жаль, коротке спільне життя — його вже немає серед нас.

Вона і робота

Тамара ПРОШКУРАТОВА:

— Бути жінкою-депутатом цікаво. І сам факт, що своїм голосом відповідаєш за прийняття того чи іншого рішення — це утвердження особистості. На жаль, жінок-політиків у нашій державі та у Верховній Раді дуже мало. Соромно, що коли жінка кладе асфальт чи рейки, це вважається нормальнішим, ніж коли вона йде у політику. Втім, я люблю і суто жіночу роботу: вишивати, писати вірші, готувати їсти, а особливо — борщ.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

Старшина Софія

Ми познайомилися на урочистостях, присвячених 60-й річниці переможного завершення Корсунь-Шевченківської битви. Сивочолі чоловіки-ветерани, подзенькуючи численними нагородами, звично зайняли місця у президії. А її, єдину з-поміж них жінку, провів на сцену голова райдержадміністрації. Вона несміливо присіла на краєчку стільця у другому ряду. Організатори свята повідомили, що високі столичні гості прибудуть не раніш ніж за годину-півтори, тож можна спілкуватися...

— Мені вже за вісімдесят, — повідала про свою долю Софія Степанівна Гриценко. — Народилася я і прожила все життя у Малих Канівцях Чорнобаївського району. Тільки й розлучалася з селом, коли забрали у сорок четвертому на фронт. Спочатку нас, двадцятирічних дівчат, пішки відправили до Кобеляк. Потім після стройової підготовки дали коней і ми підводами возили на передову снаряди. Було це під Корсунем. І зараз дрижаки беруть, як згадаю те побоїще... Сніг танув від гарячої крові... А земля, мов маком, вкрилася вбитими німцями і нашими. Не було де ступити ногою...

Після Корсуня дійшла я зі своєю транспортною ротою до Бугу. Там ми підвозили лісоматеріали для переправи. І знову снаряди. Річка аж кипіла від вибухів. В одному з боїв мене поранило в ногу — зачепило кістку. Полежала трохи у госпіталі. Молода, все швидко загоїлося — і знову у свою роту. Аж восени сорок п'ятого повернулася до Малих Канівців. У званні старшини і з медаллю «За бойові заслуги». Село спустошилося. Лише старики, жінки та діти. Не повернулися з фронту і мої рідні брати — Іван та Яків... Не судилося більше побачити своє село й мою судженому. Так і провікувала — без чоловіка, без дітей. Та між людьми. Після війни в автороті, у колгоспбуді, у сільській раді — скрізь, де трудилася, зустрічала, слава Богу, добрих людей. І нині не забувають мене, провідують племінники, сусіди. Ще сама пораю город, невелике господарство. Пенсію трохи підвищили — і за це спасибі...

Розповіла Софія Степанівна й про те, що не один рік стоїть вона, як інвалід другої групи, учасниця війни, у черзі на отримання пільгового легкового автомобіля. Однак, на жаль, не рухається чомусь той список. «А хотілося б, — зітхнула колишня фронтова трудівниця, — щоб хоч на старості підвезли мене машиною у район до лікарні, на пошту чи до родичів. Адже служила я на війні у транспортній роті...»

Сподіваємося, що мрія старшини Софії Гриценко, скромної, чуйної, доброї душі бабусі Соні, обов'язково збудеться. І «Голос України» про це ще напише.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Робота над помилками

Парламентаріїв схвилювала ситуація довкола ЗМІ, і зокрема «Голосу України»

Тиждень розпочався з малоприємного повідомлення про те, що Президент України наклав вето на закон № 4000-1. Цим документом парламент виправляв помилки уряду і відновлював дію деяких податкових законів. Однак Леонід Кучма побачив у ньому необгрунтовані пільги з податку на додану вартість і повернув закон до Верховної Ради. Щоправда, Перший віце-прем'єр-міністр Микола Азаров запевнив, що уряд усе-таки підготує навзамін якісніший документ і таким чином можна буде відновити справедливість.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Натомість парламент продовжив законотворчу діяльність. Не завадив навіть бойкот фракцій блоків «Наша Україна» та БЮТ, які залишили сесійний зал після прийняття рішення передати в роботу тимчасовій спеціальній комісії усі законопроекти, що стосуються майбутніх виборів. Зокрема, глави держави, народних депутатів, до Верховної Ради Автономної Республіки Крим, представницьких органів місцевого самоврядування.

Народні депутати затвердили загальнодержавну програму розвитку малих міст, прийняли поправки до Закону «Про нафту й газ», а також низку інших важливих документів.

Однак найбільше парламентаріїв схвилювала ситуація довкола засобів масової інформації. Так, учора Апеляційний суд Києва почав розгляд скарги на рішення Дарницького суду, яке стосується нашого видання. Нагадаю: після низки публікацій про приватизацію нафтопереробного гіганта «Лінос» Дарницький суд за позовом одного з «героїв» публікації вирішив стягнути на користь позивача більш як по 238 тисяч гривень з автора публікацій, оглядача Сергія Лавренюка, та нашої газети. Водночас було припинено трансляції передач радіостанцій «Континент» та «Радіо-Рокс». Опозиція розцінила ці події як наступ органів влади на незаангажовані засоби масової інформації напередодні президентських виборів.

А члени Національної спілки письменників провели свій з'їзд, на якому вдруге обрали своїм головою народного депутата Володимира Яворівського.

Отож минулий тиждень був насичений подіями, які матимуть продовження у майбутньому.

Володимир КОРОЛЮК.

ДО РЕЧІ. Закриття радіостанції «Континент», яка погодилася ретранслювати програми радіо «Свобода» на своїх частотах, спричинило негативну реакцію з боку Європейського союзу. Про це заявила у четвер на брифінгу в Європейській комісії асистент комісара ЄС у справах зовнішньої політики Емма Удвін, **повідомляє радіо «Свобода»**. «Одне є незаперечним: ми різко засуджуватимемо будь-які спроби придушити свободу медіа в Україні», — сказала пані Удвін, додавши, що її колеги в Брюсселі уважно стежать за цими подіями.

Познанська «фата моргана»...

Чому багато українців у Польщі не називають себе українцями?

ВІСТІ З ДІАСПОРИ

Вони говорять рідною мовою тільки вдома, щоб не знали навіть сусіди. Бо українці тут асоціюються з бандитами, з людьми, які грабують і вбивають...

Таке зізнання я почула від Ірени Камінської, українки, яка мешкає у Познані. Пані Ірена народилася в Польщі. В Україні була лише кілька разів. Її батьків примусово переселили на Захід Польщі під час сумнозвісної операції «Вісла» 1947 року. Тоді цілі села з україно-польського прикордоння за лічені дні було «перекинуто» на Захід Польщі і розселено не більше ніж по дві родини в одному селі. Різні джерела наводять різні дані кількості українців, які тоді опинилися в Західній Польщі (від 60 до 600 тисяч осіб). Однак нині в Познані українцями визнає себе лише близько 30 родин... Жодних громадських організацій, які єднали б українців Познані, на жаль, немає.

«Щоб створити якусь організацію, потрібні час і гроші. І того завжди бракує, — каже пані Ірена, — тому гуртуємося навколо церкви». Щоправда, ні своєї церкви, ні священика, який мешкає у Познані, тут теж немає. Отець Петро щонеділі приїжджає з Хойнувки (250 км від Познані!), щоб відправити службу. Приміщення для цього наймають в одному з костьолів. Отець Петро зізнається, що до церкви приходять здебільшого люди старшого віку. Молодь асимілюється. Як правило, якщо українець одружується з полькою, або поляк з українкою, то виходить суто польська родина. Сам отець Петро служить в армії військовим священиком. За його словами, незважаючи на те, що в польській армії служить багато військових українського походження, до нього звертаються лише лічені особи, інші соромляться...

Велику роль у прагненні молоді асимілюватися відіграє негативний стереотип, який сформувався в Польщі стосовно українців. В основному середньостатистичний поляк, засвоївши шкільну програму курсу історії Речі Посполитої, про українців думає як про злодіїв, грабіжників і бунтарів. Слід зазначити, що ЗМІ підкріплюють це. Якщо серед тих, хто скоїв якийсь злочин, був українець, то його національність обов'язково буде підкреслено в новинах. Водночас не можна не помітити й того, що останніми роками негативний стереотип українців почав змінюватися. Центральні газети, такі як, приміром, «Газета Виборча» і «Жечпосполіта», представляють своїм читачам Україну як майбутнього перспективного партнера, а не загрозу демократії. Польський уряд надає молодим українським науковцям стипендії для навчання в найпрестижніших польських університетах (чого не можна сказати про український уряд).

Соціологи кажуть, що не можна зруйнувати вже наявний стереотип, можна лише збудувати новий.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

Познань.

Пролітатимете повз Київ — пролітайте!

Рибкін — об'єкт міжнародних спецоперацій?

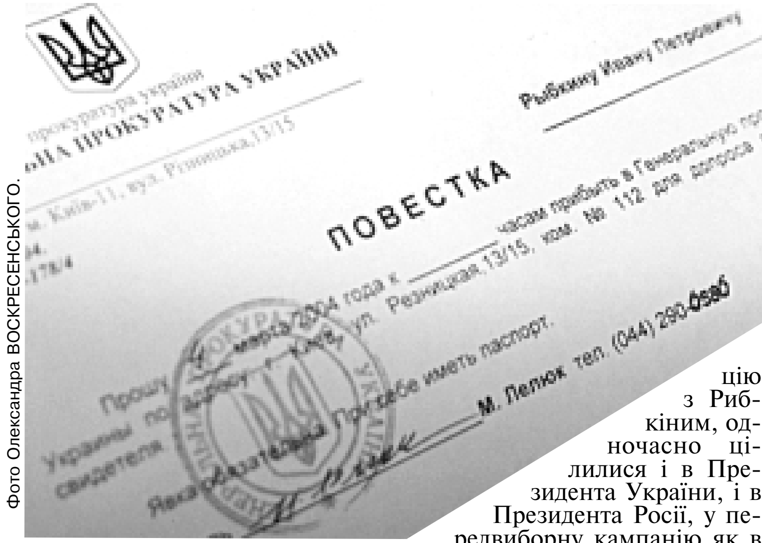

прокуратура україни
ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ
Рыбкину Ивану Петровичу
ПОВЕСТКА
М. Лелюк тел. (044) 290-

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

КОМЕНТУЮЧИ ПОДІЮ

Приїзд до Києва кандидата в президенти РФ Івана Рибкіна поставив більше запитань, ніж дав відповідей. А ще відбувся симбіоз двох передвиборних кампаній. То чи це Україна стала майданчиком для російських виборів, чи «справа Рибкіна» — складовою передвиборної кампанії в Україні?

Віктор НЕБОЖЕНКО, президент агентства корпоративної підтримки «Трайдент»:

Ті, що здійснювали операцію з Рибкіним, одночасно цілилися і в Президента України, і в Президента Росії, у передвиборну кампанію як в Україні, так і в Росії. Щодо Кремля, то режим влади, який формує нині Путін, такий жорсткий, що його противники також вдаються до жорстких методів, як то кажуть, на межі спецоперації. І їх не проводять у Москві. Проте можна — в сусідній країні. І саме в Україні. Якби Рибкін зник, приміром, у Ташкенті, ефект був би значно менший.

Щодо України, то, починаючи з касетного скандалу, вона є об'єктом міжнародних спецоперацій. На нас тренуються і розв'язують свої проблеми провідні країни світу, в тому числі і Росія. Зникнення Рибкіна — один із серії фокусів, які ще, напевне, відбуватимуться на території України. З передвиборною кампанією в Україні це також пов'язано. Адже зрозуміло, що Рибкіна хотіли прив'язати до «Нашої України» та Ющенка. Я припускаю, люди, що їх називають причетними до зникнення Рибкіна, справді могли його знати і якоюсь мірою мати стосунок до його перебування в Києві. Але думаю, що цих людей використали «втемну». І якби вони знали, чим усе це закінчиться, то діяли б інакше.

Олександр ДЕРГАЧОВ, політолог:

Рибкін — не та персона, щоб утягнути Україну в російську кампанію. Її втягують у значно масштабніший спосіб: наприклад, ЄЕП, консорціум... Те, чим хоча й опосередковано Путін звітує перед виборцям: є певні результати і певні плани на перспективу. А ось в Україні майже анекдотичний випадок з Рибкіним (який узагалі не має впливу ні в Росії, ні навколо неї) використовують, щоб виникли сумніви: чи не має Рибкін зв'язків з опозицією. Чи не сприяє вона не дуже популярним планам, пов'язаним чи то з чеченцями, чи то з олігархами-емігрантами. Це — штучна ситуація. І немає підстав розглядати її поза «піаром». Та хоч би хто створив цю ситуацію, використовують її всі, хто може, хто має ЗМІ. І передусім — щоб кинути тінь на опозиційні сили.

Михайло ПОГРЕБИНСЬКИЙ, директор Київського центру політичних досліджень і конфліктології:

Я взагалі вважаю, що Рибкін — абсолютно маргінальна політична особа для російського політичного небосхилу. А все, що пов'язане з іменем Березовського, дуже підозріло, а його поведінка, надто в останні роки, здається дуже чорною і аморальною. Якби я був радником таких людей як Жванія, то порадив би жодним чином не демонструвати свою причетність до дружби з такою особою. А щодо нашого інтересу до цієї справи, гадаю, він надто перебільшений. Для скандальної особи Березовського і маргінальної особи Рибкіна — це зайвий привід покрасуватися на прес-конференції.

Підготувала Наталя ФІЛІПЧУК.

«Я вірю в Господнє провидіння...»

Інтерв'ю з народною артисткою з народним депутатом України Оксаною Білозір

— Пані Оксано, що є основою вашого життя?

— Ясна річ, сім'я. Її клімат ми переносимо і в суспільство. І воно руйнується, бо руйнуються родинні зв'язки. І ось я думаю: чи сповна використала ті можливості, які життя мені дало? Адже я фактично є одним із прикладів. Так, комусь подобаються мої здобутки, комусь ні, але це той приклад, по якому хтось звіряє своє життя. Тобто моя особистість, моя робота дають людям змогу усвідомити своє «Я». Це відповідально. Бо нині ціле суспільство приходить до усвідомлення того, хто ми, чи маємо перспективу і хто нам дав право забрати цю перспективу в наших дітей.

— Зараз кажуть простіше: «Ну чому ми таке бидло?»

— Я не люблю цього слова. Бо слово формує обставини. Краще намагатися зрозуміти причини. Не можна сьогодні від геть усіх громадян (які генетично є продуктом часів, коли способом вижити було пристосування) вимагати чіткої громадянської позиції.

Громадянську позицію повинна формувати незалежна держава. Але ми не маємо її. Бо свого часу наша еліта, яка з еліти гуманітарної раптом стала політичною, побоялася взяти владу. Вона могла це зробити, але!.. Ця еліта була сформована в радянські часи, і над нею теж тяжіла субординація. А ще наш генетичний український гуманізм. Знаєте, в чім він полягає? У вічному питанні: «Чи маю я право це зробити?»

Ми не повинні були тоді вагатися.

— У співачці Оксані Білозір явно переважує політик...

— Всі ці роки Україна керована тільки чоловічою політикою. Політика жіноча абсолютно інакша. Ця різниця зумовлена психологією. Жінка приходить на землю, щоб віддати: народити дитину, виплекати і зберегти родину. Для чого прийшов мужчина? Для того, щоб здобути дружину, здобути гроші, владу. Мужчина-політик передусім бачить конкурентів, і перемога над ними є реалізацією його мети. Для жінки важливо зовсім інше: гарний мікроклімат, здорові діти, доглянутий чоловік. І це все переноситься в політику. Для жінки важлива не кількість переможених конкурентів, а якість поточної роботи.

— Ви кажете: головне — сім'я. Але ви співачка, політик, професор університету культури. А де ж час для сім'ї і кохання?

— Це все одне й те саме. Робота, домівка, спілкування з друзями — це все один потік життєвої енергії! І цей потік уміщає все, що я люблю.

— Розкажіть про ваших дітей.

— У мене двоє хлопців. Старший син — Андрій Білозір, це син Ігоря Білозіра. Андрій — студент Київського Національного університету, закінчив факультет міжнародних відносин, зараз на магістратурі вчиться. Менший хлопчик — Ярослав, це син мого чоловіка Романа Недзельського, семикласник звичайної київської школи.

— Хто ваш чоловік?

— З ним мені пощастило, це унікальний чоловік, яких мало. Уявіть, якось він сказав: «Оксано, сьогодні ти можеш зробити більше, ніж я, і я буду тобі допомагати, бо я і ти — це Ми». Я йому відповіла на те: «Я сьогодні з повною віддачею працюю для того, щоб на наступному етапі це був ти». Отже, наріжний камінь нашої сім'ї є взаємодоповнення і взаєморозуміння. Без цього все, що я роблю, було б менш ефективним.

— Як ви оцінюєте нинішнє студентство?

— Молодь надзвичайно талановита, вона розкута. Для неї сьогодні відкритий світ. Серед моїх студентів є дуже сильні і яскраві особистості, і вони мають більше можливостей, ніж мали ми. Що їх гальмує? Середовище «сировинної» держави, в якій вони живуть. Але для молодих відкритий світ, у них є вільний вибір. Причому, їхня душа тягнеться до світлого, це вселяє віру в те, що прийде до влади національна політична еліта, і ми сформуємо національну державу, в якій верхівка нашої піраміди буде захищати національні інтереси України.

Ми живемо в суспільстві, розбалансованому і деморалізованому. Але ми починаємо усвідомлювати, нарешті, що це реальність. І саме це дає надію на те, що ми захочемо змінити ситуацію, і ми її змінимо.

— Кого ви бачите в кріслі президента?

— Простіше сказати, якого президента треба Україні. Я працюю в парламентській фракції «Наша Україна», бо ця політична сила чітко усвідомлює стан речей. Казали: «Нащо тобі це? В тебе найвищі звання, тебе шанують, ти самодостатня...» Але я вибрала політичну силу саме Віктора Ющенка, бо він гуманіст. Нині епоха гуманізму, епоха, в якій кожна нація, котрій Господь дав змогу жити на землі, не хоче уніфікації й каже: «Я — не всі, Я — це Я». Це світова тенденція. Отже, нам потрібен лідер, який би згармонізував націю з тією тенденцією. Зрештою, що є демократія? Це коли в центрі всього людина. У нас ця формула не працює. Тож нам потрібен при владі гуманіст, який розуміє: людина в центрі світу й України, звичайна людина.

— Як ви це втілюєте в парламенті?

— Я взяла на себе ділянку роботи, за яку всерйоз ніхто не брався. Займаюся трудовою еміграцією, відпрацьовую правовий, профспілковий, соціальний захист українців, які працюють поза Україною, а також займаюся підтримкою і захистом їхніх родин. Я свідомо вибрала те, в чім добре розуміюся і що зможу якісно зробити. Ставлю собі за мету: Оксана Білозір народна артистка повинна дорівнювати Оксані Білозір народному депутатові.

— А що зараз Оксана Білозір робить як співачка?

— Концерти — інший бік політичної роботи. Політична балаканина не справляє враження, всі гасла схожі, всі «за народ»! А от у мистецтві не одуриш людей.

— Чи записуєте нові пісні? Де вас можна почути?

— Виступаю з концертами по Україні, хоча великих турів собі не дозволяю, на першому плані парламент. Записи, звичайно, роблю. Щороку випускаю мінімум два диски. Кліпи також знімаються. Інша річ, що ви не бачите мене часто на ТБ, щодо цього є відповідна інструкція.

— Чи є у вас друзі, яким можна поплакатися в жилетку?

— Ви знаєте, я так не роблю. В кожного є проблеми, і я б мала на совісті, коли б прийшла до друзів плакатися. Переважно буває навпаки. Бо гуманітарії сьогодні бідні люди. Мої найщиріші друзі — не олігархи, вони самі потребують доброго слова і уваги.

— Хто і що вас радує на українській естраді?

— Радує той, хто послідовний. Сьогодні в артистів багато спокус, а якість роботи залежить від фінансів. А український капітал ще не сформований, бізнесмени не поспішають вкладати кошти в наших артистів. І мене радують ті, хто не розцяцьковується, щоб заробити копійку будь-якою ціною. Ми різні. Нас єднає те, що ми несемо світло людям і звітуємо перед Богом. І повинні це пам'ятати.

— Ви досягли життєвих вершин. Хтось допомагав туди піднятися?

— Я вірю в Господнє провидіння. Якщо Господь не хоче, то не стрибнеш вище голови. Навіть за сприятливих ситуацій. А я мала такі ситуації. Бо росла в Галичині, де мене оточувало достойне українське середовище. На життєвому шляху був прекрасний композитор Ігор Білозір, я першою співала його пісні, нам було важко, Ігореві не давали працювати, та ми вдвох змогли пробити ту броню. І на це була воля Божа. Так було й надалі. Я впевнена: все, що з нами стається, це наша ініціатива до Бога. Якщо вона щира, правдива і на благо, вона обов'язково буде підтримана.

Записав Володимир КОСКІН.

З ГЛИБИНИ ВІКІВ

Є в тому щось містичне...

Там, де ховали Анну-Алоїзу Острозьку, чулися зойки, плач, голосіння

Відвідувачі Дубнівського замку (нині він входить до складу Дубнівського державного історико-культурного заповідника), заглянувши у колишню келію, бачать тут надмогильну плиту з чорного мармуру, на якій з портрета споглядає та, чиє ім'я викарбувано на ній, — Анна-Алоїза Ходкевич (Острозька), остання представниця роду князів Острозьких по жіночій лінії.

Розумні очі ніби з глибини віків заглядають у душу, тонкі губи свідчать про жорстку вдачу. І все ж, уважно роздивившись портрет, уловлюєш тугу і смуток. Може, княгиня жалкує за тим, що доля обділила її коханням і щастям...

Тепер у Дубнівському замку, останнім власником якого з роду князів Острозьких був Януш, вона займає ось цю скромну келію. А був час, коли приїздила у Дубно до дядька в гості й розкошувала у численних кімнатах.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Батько Анни-Алоїзи Олександр Острозький, попри те, що мав за дружину затяту католичку Ганну Костчанку, все ж був православним. Шлюб між Ганною й Олександром не був щасливим: дружина його не кохала, а вийшла за нього тільки тому, що цього хотіли батьки. Тим часом, Олександр Острозький був заможним нареченим, бо успадкував від батька значний капітал (деякі історичні джерела стверджують, ніби саме бажання Ганни заволодіти коштами чоловіка спонукало її до злочину — вона отруїла його, тож шлюб цей тривав недовго).

Оскільки всі зусилля Ганни Костчанки навернути чоловіка до католицизму виявилися марними, вона спрямувала їх на доньку, яку виховувала в дусі суворого католицизму. Дівчинка змалку спілкувалася із священиками, читала релігійні книги, молилася. Та коли Анна-Алоїза стала дорослою вродливою жінкою, то зрозуміла, що не хоче вести затворницьке життя. Природно, що в такому віці вона прагнула кохання.

Але, на жаль, у ті часи шлюбні проблеми часто-густо улагоджували батьки, не питаючи думки дітей. Так і мати Анни-Алоїзи вирішила все за доньку, вибравши для неї в чоловіки воєводу віденського, великого литовського гетьмана Яна Карола Ходкевича. Отож 24 вересня 1620 року відбулося весілля. Про кохання між подружжям не могло бути й мови, бо нареченій був двадцять один рік, а Яну Каролу — шістдесят три. Втішало молоду дружину те, що чоловік, ревний католик-аскет, не домагався її, поважаючи її обітницю жити в цноті, тобто не виконувати подружнього обов'язку. Через дев'ять місяців після весілля Анна-Алоїза овдовіла — Яна Карола Ходкевича поранили у битві під Хотином і він помер.

Молода вдова хотіла піти в монастир — до цього спонукала та обставина, що особисте життя в неї не склалося. Але мати не дозволила. І не так від того, що хотіла бачити доньку щасливою, як через корисливі мотиви. Бо знала, що всі кошти дочки відійдуть монастиреві. Хоча Анну-Алоїзу сватало багато заможних, вродливих чоловіків, мати знову завадила її щастю. Тож молода ще жінка добровільно «поховала» себе в чотирьох стінах (мати не залишила їй вибору).

— Ця обставина та самотність зробили з розумної, вродливої жінки жорстоке, зле, егоїстичне створіння. Анна-Алоїза стала ревною прихильницею насильного насадження католицизму — за її кошти побудовані костьоли у Рівному, Острозі; вона виганяла православних священиків із храмів. Анна-Алоїза продала католикам засновану дідом Острозьку академію, яку ті перетворили у католицький колегіум, — розповідає науковий співробітник відділу історії Дубнівського державного історико-культурного заповідника Наталія Колесняк.

Про Анну-Алоїзу складено чимало легенд, особливо в древньому Острозі, де вона жила. Тепер дуже важко відділити вимисел від дійсності. Скажімо, до нашого часу дійшли перекази, ніби й після смерті Анна-Алоїза не могла знайти спочинку, ніби там, де її ховали, чулись зойки, плач, голосіння. І що ніби з цієї причини її кілька разів перепоховували.

До наших днів дійшли перекази про те, що Анну-Алоїзу за насильницьке насадження католицизму люто ненавидів місцевий православний люд. Ось і ця надгробна плита у скромній келії Дубнівського замку — тому свідчення. Колись ця плита була в капличці в мальовничому парку біля палацу князів Ходкевичів у Млинові (у ті часи існував звичай встановлювати пам'ятники, надгробні плити відомим людям у місцях, де вони бували). Але місцеві жителі розбили капличку, викинули звідти надгробну плиту княгині. Так і лежала плита в тому парку, покрившись від століть мохом. Тут і знайшов її колишній директор Млинівського краєзнавчого музею Микола Селедець. У радянські атеїстичні часи плиту із чорного мармуру закидали вугіллям, рятуючи від знищення...

Щось є в тому містичне: з портрета Анна-Алоїза споглядає на свою надгробну плиту, напис на якій повідомляє: мощі нещасливої княгині покояться в католицькому храмі святого Петра і Павла у Кракові.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: в цій келії Дубнівського замку і досі витає дух останньої представниці славного роду князів Острозьких по жіночій лінії Анни-Алоїзи Ходкевич (Острозької), про що відвідувачам музею розповідає науковий співробітник відділу історії Дубнівського державного історико-культурного заповідника Наталія Колесняк.

Фото Миколи ФОМЕНКА.

Рівненська область.

МУЖЧИНА-ПОДАРУНОК

Коли жінки втрачають голову

Незабаром до Києва приїздить найзнаменитіший танцюрист фламенко

*Іспанський танцюрист **Хоакін КОРТЕС** названий ЮНЕСКО артистом світу — за «визначний внесок у збереження та поширення циганського фольклору».*

Хоакін живе майже так само, як його предки-цигани. На життя заробляє, танцюючи в різних містах, іноді за кілька місяців здійснюючи кругосвітню подорож.

Кортес танцює з дванадцяти років. У п'ятнадцять його запросили до трупи Національного балету Іспанії, і незабаром він став блискучим класичним танцівником. Коли Хоакіну було 23, він залишив Національний балет, узяв молодих танцівниць, гітаристів, нікому не відомих скрипаля і флейтиста, одне слово, зібрав табір і назвав його «Балетом фламенко Хоакіна Кортеса».

Для Хоакіна це було авантюрою — і справою честі. Адже це зараз фламенко стало частиною поп-культури — саме завдяки старанням його трупи. А десять років тому воно було лише народним танцем, і для Кортеса було вкрай важливо розповісти про циганську культуру якомога більшій кількості людей.

Як хореограф, Кортес не обмежує себе одним стилем, сміливо поєднуючи андалузький і угорський напрямки танцю, він не побоявся додати до пристрасті фламенко витонченість модерну, а в музиці останнього шоу Кортеса «Live» звучать джазові мотиви, кубинські й арабські мелодії.

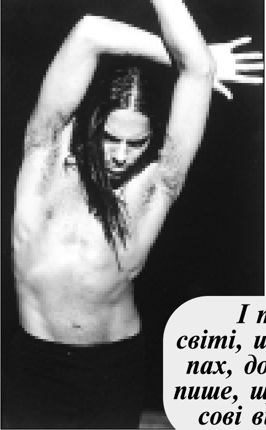
Перший самостійний проект він створив у 1992 році. А вже другий («Pasion Gitana», 1995) зробив Кортеса і його трупу знаменитими — це дійство бачили в 30 країнах шести континентів. Вистава «Soul» вийшла в 1999-му, на той час Хоакін знявся в кіно в Педро Альмодовара, і ім'я Кортеса стало не тільки символом фламенко, а й секс-символом. У зв'язку з цим його ім'я можна часто побачити в світській хроніці, коли йдеться про амурні пригоди знаменитих моделей і кіноактрис Лори Міллер, Ліліани Рамос, Літиції Каста і Наомі Кемпбелл. Причому Наомі заради Кортеса кинула свого нареченого-мультимільйонера. Але Кортес залишив красуню, яка навіть намагалася покінчити життя самогубством.

При цьому він каже: «Моє життя на сцені — це зовсім інше. Освідчуватися в коханні танцем? Ні, не доводилося. Хотів би, але я скромний, навіть боязкий».

Трупа Кортеса репетирує в студії в робітничому кварталі Мадрида. Його будинок за п'ять хвилин ходьби від студії. У цьому будинку Хоакін живе зі своєю найкоханішою, як він каже, жінкою. І до неї він поспішає кожного разу, коли вільний від гастролей. Звичайно, це його мама, Басилія.

Він нерозлучний із сестрами, і одну з них репортери навіть довго сприймали за його наречену. Покоління Хоакіна вже не застало кочового життя, але легенди про часи, коли цигани кочували, знайомі Хоакінові. Його бабуся розповідала, що її прапрабабуся дісталася Іспанії, подолавши шлях із Індії через Україну і Румунію.

«Жінки, що відіграли головну роль у моєму житті, — це мама, сестри і бабуся. Я завжди був оточений жінками».

У домівки до тисяч жінок Хоакін увійшов з екрана: погляд спідлоба, тихий дещо хриплуватий голос. 1995 року Педро Альмодовар запросив Кортеса у свій фільм «Квітка моєї таємниці». Тонкий знавець жінок, Альмодовар відчув, що означає цей погляд спідлоба, і висловив усе в одній фразі головної героїні:

— Послухай, Антоніо, іди, доки я не забула, що я порядна жінка.

І тільки одна-єдина жінка у світі, що побувала на всіх його виступах, досі дивується, чому преса іноді пише, що потрібно заборонити Кортесові виступати з оголеним торсом.

І тільки одна-єдина жінка у світі, що побувала на всіх його виступах, досі дивується, чому преса іноді пише, що потрібно заборонити Кортесові виступати з оголеним торсом

Мама Басилія збирає всі статті про свого Хоакіна. Там на одну нормальну рецензію припадає двадцять заміток, де докладно розповідається, де і з ким побував Хоакін. Папараці, який сховався в пісках пляжу, показав усій країні інтимні моменти відпочинку Хоакіна з однією подружкою. Але головною стала історія з Наомі Кемпбелл. Вона тривала так довго, що Басилія вже почала думати, як їй прийняти таку невістку. І раптом Кортес кинув Наомі Кемпбелл!

Хоч як просили журналісти, пропонували навіть заплатити, щоб він озвучив причину суперечки, але Хоакін не видав секрету. Він справжній джентльмен.

Розповідають, що в Москві, в одному з клубів, він побачив дівчину. Вона випадково зайшла туди. Погляд Хоакіна палав! Але дівчина акуратно забрала з його рук свою руку і сказала, що їй рано прокидатися. Він запрошував її на концерт і кликав із собою в Іспанію. Та вона сказала, що хоче спати, і поїхала. За цим, кусаючи нігті з горя, спостерігали московські модниці, котрі заплатили чималі гроші, щоб довідатися, де саме Кортес проведе цей вечір.

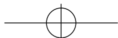
Хоакін об'їхав із гастролями весь світ. Він каже: «На професійному рівні я зробив майже все, про що колись мріяв. Що ще я можу зробити? Хіба що сісти в ракету і станцювати на Місяці».

Дехто каже: він псує фламенко, порушує традиції! Але у світі вже чимало людей, у свідомості яких цей танець пов'язаний саме з фігурою Кортеса, що вибиває ритм так, начебто в нього під ногами полум'я.

До речі, замшеві черевики, які йому шиє майстер Менкес, зношуються за тиждень репетицій.

«Чи кожен може танцювати фламенко?» — «Так, суть цього мистецтва всередині нас, це прихований вогонь. Отже, кожний може його зрозуміти і виконати. Головне — слухати себе. І все вийде».

Підготував Віктор ГРИНЕВИЧ.

27 лютого. Крим. Внаслідок різкого підвищення температури підтоплено кілька міст і населених пунктів півострова.

28 лютого. Київ. Завідувач відділу газети «Голос України» Володимир Королюк (ліворуч) отримує нагороду з рук народного депутата України Ігоря Шкірі під час урочистого нагородження переможців щорічного Всеукраїнського конкурсу ЗМІ «Золоте перо».

29 лютого. Дніпропетровськ. Переможниці фіналу XII обласного дитячого конкурсу «Міс Аліса» Маргарита Тарасенко і Яна Кравченко приймають поздоровлення.

1 березня. Відбулося засідання погоджувальної ради керівників фракцій, груп і комітетів Верховної Ради України.

2 березня. Київ. Міський голова Олександр Омельченко вручає посвідчення судді та подарунок від столичної влади Олександру Беспалову з Дніпровського райсуду під час урочистої церемонії складання присяги столичними суддями, вперше призначеними на цю посаду.

3 березня. Київ. Відбулося засідання Консультативної ради з питань співробітництва Верховної Ради України та Кабінету Міністрів під головуванням глави парламенту Володимира Литвина і Прем'єр-міністра Віктора Януковича.

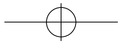

4 березня. Пікети біля будинку Київської міськдержадміністрації проти підвищення тарифів на проїзд у міському комунальному транспорті.

4 березня. Біля Верховної Ради України відбулася спільна акція протесту «чорнобильців», інвалідів, ветеранів і пенсіонерів на захист своїх конституційних прав.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА та Укрінформу.

Україна олімпійська: 1952—2004

З Вірою — життєрадісною, енергійною, як усі спринтери, гострою на язичок і норовливою, як казали тренери, дівчиною — я познайомився напередодні від'їзду до Мельбурна. Я щойно перейшов зі студентського спортивного товариства під прапори «Локомотива» (свого часу в Києві залізничники славилися сильними спортсменами), а Крепкіна — учасниця Ігор у Гельсінкі, рекордсменка й чемпіонка — уже була легендарною особистістю. Народилася вона й почала виступати ще у Вологді, але одного разу їй довелося виступати в Києві на традиційному матчі збірних РРФСР, Москви, Ленінграда й України. Українська столиця сподобалася росіянці ще й тому, що вона перемогла на стометрівці й була зарахована до олімпійської команди.

Щоправда, у Гельсінкі виступила без блиску — позначилися брак досвіду, дзвінкі імена суперниць, їхня нахабна самовпевненість, яка просто таки проступала в кожному погляді, русі. Але, як кажуть, за одного битого двох небитих дають. Повернувшися в рідні пенати, Віра одразу виграє чотири «золота» на чемпіонаті СРСР і остаточно утверджується в ролі лідера у спринті. Їй наполегливо рекомендували вступати до інституту фізкультури в Москві, але Віра несподівано вибрала Київ. Олександр Бабкін, досвідчений викладач КДІФКу, узяв дівчину до своєї групи, і це також дало позитивний імпульс молодій спортсменці. Бабкін не любив тренерів, котрі заради власного успіху готові були видавлювати з підопічних усі соки — такі досягнення ніколи не були довговічні й зазвичай закінчувалися для спортсмена достроковим закінченням кар'єри. Одне слово, період між двома олімпіадами для Крепкіної (вона встигла і заміж вийти за демобілізованого офіцера, який обрав журналістський шлях) був сповнений перемог і рекордів.

Мельбурн чомусь не сподобався: нестала погода, нервова обстановка в команді (завдання, поставлене Микитою Хрущовим і донесене до кожного учасника, було однозначне — перемога над американцями, холодна війна була в розпалі), і, як результат, зриви навіть у лідерів. І хоча Крепкіна була у прекрасній формі, викластися сповна, як то кажуть, не вдалося — п'ята на стометрівці, четверта в естафеті. Когось це могло б задовольнити, але Віра була надто вимоглива до себе, і лише подесятерила зусилля на тренуваннях.

Вона хотіла потрапити на Ігри до Рима, щоб зробити те, до чого готувалася стільки років, — перемогти і стати олімпійською чемпіонкою. 1958 року федерації легкої атлетики СРСР і США домовилися проводити матчеві зустрічі, такі собі мікро-олімпіади. Американці — багаторічні фаворити в легкій атлетиці — програли першу зустріч у Москві з мінімальним розривом у два очки. Крепкіна показала однаковий результат з американкою Джонс, і лише фотофініш віддав перевагу заокеанській гості. Немов зла доля висіла над Вірою: у Філадельфії вона знову програє Бетті Джонс, зате несподівано перемагає у стрибках у довжину. Цей вид легкої атлетики Віра, однак, ніколи не сприймала всерйоз.

Римська, Віра в цьому не сумнівалася, буде її останньою олімпіадою, — в кожного спортсмена є своя межа, та й молодь росте як на дріжджах. Крепкіну традиційно заявили на стометрівку та в естафету, що цілком відповідало її особистим планам. Потрібно, нарешті, зламати стереотип «вічно другої». Легко планувати, але життя і суперники вносять свої корективи. Стометрівку підкорити не вдалося — фінішувавши з посереднім для себе результатом у півфіналі, вона вибула з подальших змагань. Я не описуватиму почуття, що охопили Віру, про них неважко здогадатися. Бо це був не тільки крах мрії, а й прощання з Іграми. Назавжди! Знала Віра й інше: їй не простять поразку, пригадають і переїзд до Києва, в Україну, і не надто шанобливе ставлення до московських тренерів.

Мозок плавився не тільки від сорокаградусної римської спеки. «А що коли... Ні, це фантазії, спроба виправдати себе...» — сперечалася вона сама із собою. — Ні, ти в чудовій формі і мусиш, мусиш спробувати!»

Коли Крепкіна звернулася до Гаврила Коробкова, старшого тренера збірної, із пропозицією ввести її до складу учасниць змагань зі стрибків у довжину, той спочатку сторопів. І мало не відмахнувся від безглуздої пропозиції. «Чому безглуздої? — запитала Віра. — У Філадельфії, на матчі з американцями, я ж бо перемогла! У нас тільки дві учасниці заявлено, а маємо право і третю...» Крепкіну активно підтримала подруга киянка Люда Радченко (до речі, вона посіла п'яте, призове місце).

У секторі для стрибків Крепкіній протистояли рекордсменка світу німкеня Клаус та олімпійська чемпіонка Мельбурна полька Ельжбета Ксешинська. «Та не боюся я їх, вони мене просто... злять, — сказала Віра, коли вони з Радченко обговорювали майбутніх суперниць. І уточнила: — По-доброму злять».

Кваліфікацію Крепкіна відпрацювала легко, показала у третій спробі кращий результат і вийшла до фіналу, одержавши право стрибати останньою. Це давало певну перевагу — виходячи на старт, ти вже знаєш результати інших претендентів. Утім, того вечора на «Стадіо Олімпіко» єдиною суперницею для Віри була вона сама — таке велике було бажання перемогти, здійснити свій головний подвиг у житті.

До фіналу вийшли шість найсильніших. У першій спробі киянка летить на 6,37 м — новий олімпійський рекорд. Приголомшені суперниці так і не змогли перевершити цей результат. Стадіон устав, вітаючи біляву дівчину, котра показала, ЯК потрібно боротися до кінця, ЯК потрібно вірити в себе...

Віру Крепкіну і Бориса Шахліна, видатного гімнаста, який із золотими медалями завершив свою третю Олімпіаду, було нагороджено орденом Леніна, що дуже рідко випадало на долю спортсменів...

Ігор ЗАСЄДА.

ІМЕНА

Віра КРЕПКІНА

Досьє «Голосу України»

КРЕПКІНА Віра Самійлівна, олімпійська чемпіонка зі стрибків у довжину, Рим, 1960 р. На Олімпійських іграх у Гельсінкі, Мельбурні та Римі змагалася в бігу на 100 м. Чемпіонка Європи в естафетах 4х100 м. Чемпіонка СРСР у бігу на 100 м. 1952, 1957—58 рр., рекордсменка світу на 100 м. 1958—1961 рр.

На знімку: стрибає олімпійська чемпіонка Віра Крепкіна.

Книга 232 синів і дочок

«Книга про матір» — антологія поезій. Здається, що вона була завжди

Тепер, коли ця збірка побачила світ (2003 р., вид-во «Криниця», Київ), скільки теплих рядків-сповідей, натхненних мелодій, художніх полотен присвячено Матері.

Її образ оспіваний в народній творчості. В українській родині мати — берегиня і продовжувачка роду. Як навколо сонця обертаються планети, не падаючи завдяки цьому могутньому тяжінню у безмежжі чорного космосу, так і в нашому бурхливому житті ангелом-охоронцем є мама. Вона все тримає на своїх плечах, не замислюючись про надто високу ціну своєї подвижницької самовіддачі.

Парадокс у тім, що наша суспільна свідомість (якою вона сьогодні є) без жодного докору сумління приймає цю жертовність. Лиш вдячні діти своєю любов`ю ніби компенсують матері суспільну байдужість.

Нехай же ще одним чистим виявом любові буде ця унікальна книга. Склав та упорядкував її відомий київський поет, публіцист, людина з дитинно світлою усмішкою Володимир Чуйко. Він ніби прагне спокутувати за всіх нас провинне відчуття недовимовленості останнього, найважливішого слова, якого ми не встигли сказати мамі. Чи не навчилися, не прагнемо — поки мама з нами. Ця книга об`єднала поезії 232 українських поетів різних часів. Упорядник начебто підказує, що точно вибраний моральний еталон може прислужитися нам. Цей еталон — любов і повага до жінки, матері.

Передмову написав Олександр Омельченко, київський голова, знайшовши дуже точні слова. Долучення до випуску такої книжки — зворушливий жест і добрий приклад для інших відомих людей.

Добір авторів, їхніх творів — робота, що залежить від художнього смаку, знань, широти світогляду упорядника. Щодо цього у Володимира Чуйка, мого однокурсника, блискучого випускника філологічного факультету Одеського держуніверситету ім. І. Мечникова, все гаразд. Він ще з першого курсу припав до науки, мов до живильного джерела.

Вчитуючись у ці вірші, не раз ловиш себе на думці, що саме українським матерям найбільше доводиться прощатися із синами. Часто — назавжди. Це зумовлює в багатьох віршах ноту трагізму. Але є й віра в особливу місію Сина — нести у світ правду, добро, людяність.

Неможливо прокоментувати твори 232 авторів. Скажу лишень, що упорядник не тільки охопив величезний пласт духовної культури, він відкриває чимало малознаних імен, надає сторінки молодим поетам. А то висока честь — надрукуватися у книзі поряд із Шевченком, Малишком, Павличком. І під обкладинкою, на якій репродуковано фрагмент знаменитої картини Федора Кричевського «Родина». Така книжка може бути чудовим подарунком жінкам до весняного свята.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

Келих нового вина — за кращу половину людства

ТОСТ

Напередодні свята 8 Березня завод «Одесавинпром» випустив перші партії нового білого вина «Дівич-вечір». Технологія його виготовлення фахівці підприємства розробили з урахуванням вимогливих смаків українських жінок. Напій виготовляють з виноматеріалів певних європейських сортів винограду, йому притаманні ніжні смак і аромат. Новинку, як і інші напої цього заводу, реалізують під торговельною маркою «Французький бульвар» у багатьох регіонах країни.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

ОГОЛОШЕННЯ

Старобешевська ТЕС
Відкрите Акціонерне Товариство
«ДОНБАСЕНЕРГО»

оголошує Тендер для вибору Постачальника запасних частин до бульдозерів ДЕТ-250 і Т-25 для проведення ремонтів бульдозерів.

У тендері можуть брати участь фірми з будь-яких країн.

Процедура тендера припускає порядок його проведення в одну стадію.

Контракт: Старобешевська ТЕС. Запасні частини до бульдозерів. Ремонт бульдозерів.

І. Запасні частини до бульдозера Т-25 (відповідно до Каталогу запасних частин до бульдозера Т-25):

1. Ремонтний комплект у зборі з РТВ	(№ 2501-19-40/12)
2. Шестірня вінець	(№ 2501-19-81)
3. Шестірня ведуча	(№ 2501-19-54)
4. Ступиця	(№ 2501-19-79)
5. Корпус	(№ ТТ2501-19-100-10СП)
6. Ніж кутовий відвала	(№ 35.01.-93-21)
7. Ніж середній відвала	(№ 46-93-22-01)

Запасні частини до бульдозера ДЕТ-250 (відповідно до Каталогу запасних частин до бульдозера ДЕТ-250).

1. Двигун В31М2	(№ 300-0016У)
2. Гусенична полотнина	(№ 748-22-101СП)
3. Силовий генератор ГПА-222	
4. Тяговий електродвигун ЕДП-196	
5. Збудник ДК-913А.6	
6. Електроустаткування кабіни 1-й комплектності	
7. Гідронасос	(№ 933.02.06)
8. Гідророзподільник	(№ 748-99-465СП)
9. Зарядний генератор Г-6,5С	
10. Регулятор напруги і струму РНТ-5	
11. Ковзанка опорна з баллансирами в зборі	(№ 748-21-112СП)
12. Труба баллансира	(№ 748-21-192)
13. Торсион	(№ 748-21-88/89)
14. Фільтри повітряні	(№ 748-05-272СП)
15. Поршнева група до двигуна В31М2	
16. Редуктор приводу генератора	(№ 748-50-209СП)

ІІ. Умови постачання продукції — «DDU, місце призначення Старобешевська ТЕС, пгт Новий Світ Старобешевського району Донецької області, Україна». Умови постачання трактуються відповідно до INCOTERMS-2000.

ІІІ. Термін постачання — погодженими партіями протягом 2004 року.

IV. Якість продукції повинна відповідати діючим в Україні Дст і ТУ на неї підтверджуватися сертифікатом якості виробника.

Комерційні пропозиції повинні бути представлені не пізніше 17-00 25.03.2004 р. за адресою:
Пану Шевченко В. А.
Старобешевська ТЕС
пгт Новий Світ Старобешевського
району Донецької обл.
Україна, 87230
Телефон: секретар (06253) 77-3-59
канцелярія (06253) 77-3-63
Телефакс (062) 335-47-54,
E-Mail: pmsb@sbgres1.gcde.db.energy.gov.ua

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 10/29-04 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Немирівський цегельний завод», юридична/поштова адреса: 22806, м. Немирів, вул. Горького, 149, тел. 8 (231) 2-17-49, р/р 260083016069 у В/ф АКБ «Мрія» м. Немирів, МФО 302559, код ЄДРПОУ 03575617.

Мораторій на задоволення вимог кредиторів введено з 10 лютого 2004 р. Арбітражний керуючий — Тушевський Ю. В., ліцензія № 250425, тел. 8 (043) 35-63-09, керуючий санацією — керівник боржника ТОВ «Немирівський цегельний завод» Швець І. І., 22806, м. Немирів, вул. Горького, 149, тел. 8 (231) 2-17-49.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

АТЗТ Торговий дім «Альфа»

повідомляє, що 24 квітня 2004 р. о 10.00 відбудуться загальні збори акціонерів товариства Торговий дім «Альфа» за адресою: м. Миколаїв, вул. Радянська, 13 в приміщенні адміністрації ТД «Альфа».

Порядок денний:

1. Звіт правління про господарську діяльність за 2003 рік та основні напрями роботи у 2004 році.
2. Звіт і висновки ревізійної комісії за 2003 рік.
3. Затвердження річних результатів діяльності АТ, звіту правління, звітів і висновків ревізійної комісії.
4. Розподіл прибутку та дивідендів за 2003 рік.
5. Внесення змін до статуту товариства.

Телефони для довідок та пропозицій: 47-33-10, 47-33-08.

Правління.

Ліквідатор повідомляє про ліквідацію підприємств стосовно яких Господарським судом Запорізької обл. (м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) прийняти Ухвали, якими затверджені звіти ліквідатора та ліквідаційні баланси:

— 29.12.2003 р. по справі № 19/92 стосовно ПП ВКФ «Кіббо», м. Мелітополь, код ЄДРПОУ — 30952206;

— 09.02.2004 р. по справі № 5/4/593 (00) стосовно ТОВ «Агробуд», м. Бердянськ, код ЄДРПОУ — 03584438.

Арбітражний керуючий Іщенко Василь Дмитрович, ліцензія АА № 719771.

Т/ф (06192) 3-03-21.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) по справі № 6/363-8/201 ухвалою від 30 грудня 2003 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відсутнього боржника ДП «Галлак-Епоксол» ВАТ «Галлак» місце знаходження: м. Борислав, вул. Дрогобицька, 721.

Код ЄДРПОУ 30906516, р/р № 2600210056400І відкритий в Дрогобицькій філії АТ «Укрінбанк», МФО 325785.

Ліквідатором призначений Онушканич Я. В. (79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71б, кв. 3, ліцензія АА № 484203 від 04.02.2003 р.).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької обл. (Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) по справі № 19/105, від 16.02.2004 р. визнано банкрутом і відкрита процедура ліквідації ПП «Дедал», м. Мелітополь, вул. Леніна, 127/78. Код ЄДРПОУ — 30952190. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Іщенко Василь Дмитрович, ліцензія АА № 719771. Т/ф (06192) 3-03-21.

ТОВ «ВІККО» (код ЄДРПОУ 32274501) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів протягом двох місяців приймаються за адресою: 83048, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 202а.

ТОВ ВПФ «Агрохімпостач»

(код ЄДРПОУ 20610143, м. Вишневе, вул. Зелена, 6) оголошує про ліквідацію. Претензії приймаються протягом 2-х місяців від дати опублікування цього оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушено справу № 10/26-04 про банкрутство приватного підприємства «Украгроімпекс» (287020, с. Широка Гребля, Козятинського району, вул. Заводська, 4, р/р 20622000181103 в ФВАТ СКБ «Дністер», МФО 302430, код 30684740).

Розпорядником майна призначено Завальнюка Володимира Івановича (м. Вінниця, вул. Соборна, 52/13, тел. 52-08-79, ліцензія АА № 668291 від 06.10.03).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування.

Cyan Magenta Yellow Black

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

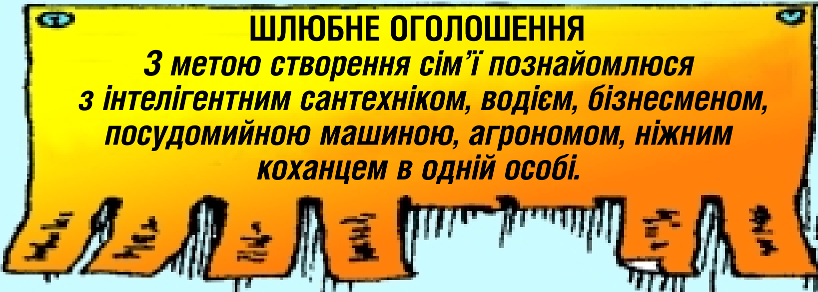
1

Фото Олекси ВАЩЕНКА.

2

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Щоб комарі не кусали...

Узимку почуваюся, як ведмедиця, котру випадково розбудили... Але в неї — шуба натуральна, барліг затишний. А я, в синтетиці, мерзну, їду на роботу і... мрію про диво.

Воно з'явилося в образі однокашниці, перукарки Нонки. І от це диво (червоний чубчик, зелена потилиця, чорні нігті, макіяж, як у актора японського театру) узріло мене у вагоні метро і заволало: «Привіт, подруго, підгрібай сюди!» «Не можу». «Тоді я до тебе лечу», —повідомила Нонка і, розсовуючи «крилами» «різних ворон», умить опинилася поруч. «А ти зовсім не змінилася, хоча імідж тобі давно треба змінити! Запрошую на перегляд нової колекції, ну, фуршет там, дефіле... Ти мусиш піти», — торохтіла Нонка. «Так мені філе минтая треба приготувати», —відкараскувалася я. «Ти що, законсервуватися в тому філе вирішила, я їй — авангардне дозвілля, а вона... Коротше, після роботи греби до мого офісу, де вивіска з блискучим гребінцем. О сьомій чекаю». І Нонка зникла в розкритій пащі вагона.

...День підбіг до вечора, як кіт до дрібнички-блискітки. І от я сиджу в першому ряду на перегляді колекції фірми «Zina». Ну, скажу вам, я хоча й читаю журнали мод регулярно, та щось неправильно розумію. Тільки-но почалося дефіле, постала гора запитань: чому зверху на дівчинці — скафандр, знизу — бікіні, а на ногах — босоніжки з гетрами? Це що, ілюстрація до приказки «зима—літо—папуга»? Але Нонка розвіяла мої сумніви: «Ой, як мені подобаються гетри з босоніжками, обов'язково зв'яжу собі до пантофлів!» «Щоб комарі не кусали», — підтакнула я. «Ти починаєш «врубатися», а як тобі оця?» — зачаровано спитала вона, вказуючи на темно-зелений «футляр» з рожевим циліндром на голові. «Про таку моя бабуся сказала б «як глиста непритомна». «Темрява соціалізму, це писк сезону!» — обурилася Нонка. І тут під акомпанемент барабанів до нас попрямували такі дівчатка, що я не стрималася: «Нончику, а чого вони всі худі, щоб тканини менше витрачати?» Вона як зашипіла: «Тихіше, ліворуч від тебе — відомий кутюр'є, перша величина з бюстиків у СНД, до речі, такий мачо!» «А навіщо мачо бюстики?» — «не в'їхала» я. «Та ти що, він навіть для Вірки Сердючки нижню білизну шиє!»

Почався показ купальників чи, скоріше, «вірьовочок». Дівчатка — наче ляльки з однієї коробки, ніжки, як ниточки, фігури, неначе Барбі відпрасували. Коли вони закрокували, я ледве зі стільця не впала: «Ой, а чого це вони так ногами загрібають, наче в них плоскостопість?» «Ну ти — відстала! Це ж самий супер...» «А які на них колготи налізуть?» — не вгавала я. «Тихо, — грізно прошипіла Нонка, — мачо вже на тебе увагу звернув». І я слухняно замовкла. Незабаром усе змішалося в моїй голові: зачіски-папахи зі шкіряними шортами, бюстики зі стьобаними тілогрійками, кілометрові ноги з бантиками. Потім у залі вимкнули світло, і я навіть задрімала. Але раптом воно знову спалахнуло, загриміли барабани, і модельки, дрібочучи, вискочили на сцену разом із «головдизайном» — прощатися. «Тепер валимо на фуршет, тримайся біля мачо», — керувала Нонка, проштовхуючи мене у фойє, — а он ліворуч у «кожарі» — моя знайома з «Наталі», а з нею в оранжевій джинсі... о, та це ж мій шеф, «прима зачіска-2003»!»

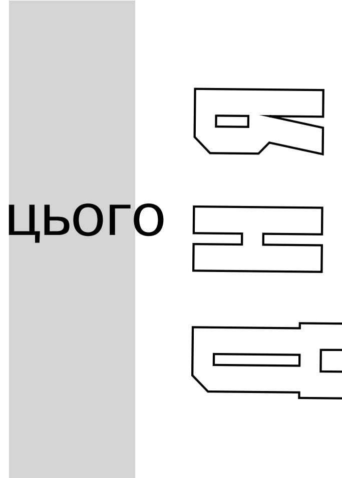
Я почувалася безбарвним шматком воску в музеї воскових фігур, які ожили й немов раптом згадали, що не завадило б поїсти, і, штовхаючись, відвойовували собі місце коло столу. «Ти чого як відморожена?» — занепокоїлася подруга і подала мені коктейль у модному фужері, прикрашеному метеликом-лимоном. Звідкись узявся Нонкин шеф, який уже вельми «ококтейлився». «Едюню, це моя однокашниця, — торохтіла Нонка. — Їй треба терміново змінити стиль і зробити асиметричну стрижку, як у Сільви з «Фонтана». Подивися, яка в неї (тобто у мене) голова страшна, наче ні лаку, ні пінки у природі немає... Давай проекспериментуємо на ній із проріджуванням», — пищала вона. Я раптом подумала, що треба тікати, і сховалася за колоною...

...Від надлишку вражень не спалося. Підійшла до вікна, виглянула у двір. Ішов тихий, як вічність, сніг. Білим мармуром блищали кучугури. І раптом подумалося, що я не схожа ні на кого. Вперше усвідомила, що подобаюся собі така, яка є. І мені зовсім не хотілося змінювати імідж. М'яко стукотів годинник, немов стверджуючи, що це диво йому поки що підвладне...

Любов СТАНАЧИЧ.

Колаж Юлії ЄФІМОВОЇ.

■ 1919 р. У Харкові розпочався III Всеукраїнський з'їзд рад, який прийняв першу конституцію УРСР. ■ 1934 р. В Одесі народився Михайло Жванецький, письменник-сатирик. ■ 1939 р. У Києві відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку. ■ 1944 р. Постанова ЦК КП(б) У та Раднаркому УРСР про відновлення роботи Київської кіностудії художніх фільмів. ■ 1964 р. Помер художник Анатоль Петрицький. ■ 1990 р. В СРСР прийнято закон «Про власність», яким уперше в радянській історії проголошено рівність усіх форм власності, зокрема і приватної. ■ 1991 р. В Україні створено Національний олімпійський комітет.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
на 8—14 березня 2004 року

Чудові можливості для особистих контактів та розширення своєї справи, укладання важливого союзу або налагодження взаємовигідної співпраці. Романтичний настрій. Обговорюйте творчі ідеї та плани відкрито, налаштуйтеся на конструктивний підхід і не бійтеся змінити свою думку — буде набагато гірше, якщо ви почнете упиратися.

ОВЕН. Ваші прибутки збільшаться, і ви зможете дозволити собі набагато більше, ніж раніше, наприклад, зробити дорогі та престижні покупки або подарунки. Зросте ваша привабливість і сексуальність. На цьому тижні сприятливо розпочати вдома косметичний ремонт або просто зробити перестановку, щоб стало затишніше і комфортніше.

ТЕЛЕЦЬ. Ви будете привабливі та помітні для навколишніх. Скористайтеся цим тижнем, щоб розпочати нову справу — вона буде успішною. Вам доведеться багато працювати на майбутнє. Використайте цей тиждень для того, щоб розширити коло своїх знайомих. Проявіть ініціативу — познайомтеся з новими цікавими людьми. Імовірне романтичне знайомство.

БЛИЗНЯТА. Якщо вас захопило кохання, краще нині приховувати свої почуття, принаймні не афішувати стосунки, насолоджуйтеся одне одним на самоті. Активізуйте свої контакти й спілкування, займіться навчанням, реалізуйте заплановані поїздки. Ваш успіх може викликати роздратування і призвести до конфлікту з чоловіком або партнерами по бізнесу. Ви відчуєте з їхнього боку сильний тиск і залежність.

РАК. Ви отримаєте відчутну допомогу від друзів або заступників. Цей тиждень бажано використати для того, щоб визначитися у своїх бажаннях і накреслити нові плани. Успішною та вигідною буде колективна або групова діяльність. Ваша воля й ділова хватка стане у пригоді в розв'язанні матеріальних проблем, ви отримаєте приховану підтримку і допомогу від жінки. Це сприятливий час для накопичення фізичних та духовних сил.

ЛЕВ. На цьому тижні ви відчуватимете прилив сил і симпатію навколишніх. Отримаєте докази того, що ваш престиж помітно зріс, побачите результати своєї праці або професійної діяльності. Використайте цей період для переговорів зі своїм безпосереднім керівником або іншими впливовими людьми. Проявіть ініціативу і заповзятливість у спільному бізнесі.

ДІВА. Ви побачите результати своєї інтелектуальної діяльності. Можливо, отримаєте позитивне рішення суду з вашого питання. Якщо хочете поліпшити свої стосунки з родичами чоловіка, то можете це зробити. У декого зав'яжуться романтичні стосунки з людиною іншої національності або такою, що проживає далеко.

ТЕРЕЗИ. Успішними та результативними будуть справи, пов'язані з чужими або спільними грошима, спадщиною, кредитом або позикою. Особливо значущими для вас на цьому тижні можуть стати інтимні стосунки. Скористайтеся цим періодом, щоб проявити активність на роботі, поспілкуватися з начальством і підлеглими. Розпочніть впроваджувати реформи, якщо ви вже всі узгодили.

СКОРПІОН. На цьому тижні зросте ваша популярність і привабливість. Чимало людей шукатимуть зустрічі з вами. Скористайтеся цим тижнем, щоб сформувати нові й укріпити старі партнерські відносини. Хто перебуває в шлюбі, може що-небудь зробити для поліпшення своїх подружніх стосунків, той, хто неодружений, — зустріти свою пару.

СТРІЛЕЦЬ. На вас чекають приємні турботи і клопоти. Ваш творчий підхід до виконання звичайних домашніх або службових обов'язків принесе задоволення не тільки моральне, а й матеріальне. На цьому тижні вам варто зайнятися своєю зовнішністю і провести серію косметичних процедур — ефект від них буде дуже помітний.

КОЗЕРОГ. Будете сповнені творчої енергії, відчуєте емоційне піднесення, впевненість у собі. Вам щаститиме, люди тягнутимуться до вас. Якщо поділитеся своєю радістю та оптимізмом з іншими, зможете стати популярною людиною у своєму колі. У кінці тижня наштовхнетеся на підводне каміння у власному житті.

ВОДОЛІЙ. Дуже важливими і значущими для вас на цьому тижні будуть події, пов'язані з сім'єю або батьками. Постарайтеся більше часу провести з ними, ви отримаєте хороший заряд сил і бадьорості. З їх допомогою зможете ухвалити важливе рішення з питання житла або про купівлю чи продаж нерухомості. Щоб реалізувати свої задуми, доведеться докласти зусиль і вкласти гроші.

РИБИ. Вас чекають несподівані та приємні новини, контакти або знайомства. Використайте цей тиждень для активного навчання — це буде як ніколи цікаво і легко. Корисними та вигідними виявляться розважальні поїздки. Імовірне романтичне знайомство, і якщо ви самотні, воно стане тривалим і приємним.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Кожній родині — податківця!

Валентина Москаленко, заступник голови ДПАУ:

— Ми сьогодні спостерігаємо, що на двох-трьох податкових інспекторів є один керівник. Норма керівництва — сім-вісім підлеглих на одного керівника. От до таких світових стандартів ми прагнемо...

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Від чергового:

— *Розслабтеся! Помножте цих на тих — і в вас вийде по інспектору на кожну сім'ю. Чим не світовий стандарт?!.*

Що цар, що кіт...

Марина Ставнійчук, член ЦВК:

— Проект, розроблений координатором парламентської більшості Степаном Гавришем, передбачає взаємопроникнення партійної й мажоритарної систем і найбільше відповідає українській ментальності, оскільки українці звикли довіряти не політичній силі, а конкретній людині, яка уособлює для них владу.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Від чергового:

— *До речі, довіру українців до цієї конкретної людини давно підтверджено прислів'ям: «Цар у державі — як кіт у коморі: кого піймав, того й з'їв!»*

Дякуємо. Не треба...

Андрій Піонтковський, співробітник центру стратегічних досліджень РФ:

Мал. Михайла САЧКА.

— Ці вибори президента України уявляються нам, як боротьба між проамериканським і проросійським кандидатами. Як фінальна боротьба між добром і злом...

Від чергового:

— *Такого добра, як ваше зло, у нас самих вистачає...*

Із кого смієтесь?

Леонід Кучма, Президент України:

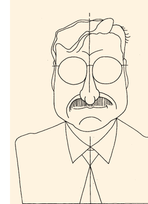
Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

— Доходить до смішного: два відомства, Мінфін і ДПА, з одних і тих же питань подають кардинально різні цифри й оцінки: одні на чорне кажуть біле, а другі на біле — чорне.

Від чергового:

— *То у чому справа? Доручіть пану Азарову провести зустрічну ревізію: комісія Мінфіну хай перевіряє ДПА, а комісія ДПА «шмонає» Мінфін... Ото порегочемо!*

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Місяць березень за один день сімох жінок міняє

6 березня — Тимоша, Хоми, Весногрія. У давнину казали: «Прийде Хома, то не страшна зима». Вважається, що цього дня весна вже прийшла до дверей, а тому «Тимошеве тепло віє — старого гріє».

9 березня — Обретіння глави Івана Предтечі. Птахи повертаються з вирію і шукають собі місця для гнізд. Кажуть, що на Обретіння птиця повертається до гнізда, діти — до хліба, а чоловіки — до жінок та роботи; цього дня не можна прати білизну.

Прикмети березня

■ Ранній приліт шпаків і жайворів — на теплу весну.

■ Якщо гуси високо летять — води буде багато, а якщо низько — мало.

■ Якщо в гніздах менше яєць, ніж зазвичай, — рік буде неврожайний, (у такий спосіб птахи віщують, яким буде літо на корми).

■ Сонце в темнуватому прозорому колі або червоне перед заходом — чекай вітру.

■ Червоний колір місяця в березні — ознака швидкого похолодання, посилення вітру, але ненадовго.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011043. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»